ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61 α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διευθύνσεως 32—82
Συντάξεως Διαχειρίσεως 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 4ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1141
ΚΥΡΙΑΚΗ
5
ΙΟΥΝΙΟΥ 1955
Τιμή φύλλου δραχμή Μία

ΑΝΕΚΟΙΝΩΘΗΣΑΝ ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Αἱ προγραμματικαὶ ἀρχαὶ τῆς Φ.Δ.Ε.

Τὸ ἐγκριθὲν σχέδιον θὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς ἱδρυτικῆς συνελεύσεως, ἡ ὁποία πρόκειται νὰ συνέλθῃ τὴν 19ην Ἰουνίου

«ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΖΗΣΟΥΝ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΙ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΤΟΥΣ»

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΦΔΕ κ. Βενιζέλος ἔδωσε χθὲς πρὸς δημοσίευσιν σχέδιον προγραμματικῆς διακηρύξεως τοῦ κόμματός του.

Τὸ σχέδιον τοῦτο θὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ συνερχομένου τὴν 19ην τρέχοντος συνεδρίου τῆς ΦΔΕ. Τὸ πλῆρες κείμενον τῆς προγραμματικῆς διακηρύξεως τῆς ΦΔΕ ἔχει ὡς ἀκολούθως :

Ἡ Φιλελευθέρα Δημοκρατικὴ Ἕνωσις, ὅπως κάθε μεγάλο πολιτικὸν κίνημα, εἶναι γέννημα τῆς ἱστορικῆς ὥρας. Ταὐτοχρόνως ὅμως τοποθετεῖται μέσα εἰς τὰ πλαίσια τῆς νεοελληνικῆς δημοκρατικῆς παραδόσεως, τῆς ὁποίας ἀπαρχὴ εἶναι ἡ Ἐθνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821 καὶ φωτεινὸς σταθμὸς ἡ ὑπὸ τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου ἐθνικὴ καὶ προοδευτικὴ ἐξόρμησις τοῦ 1910.

Τὸ Ἔθνος ἐγνώρισε ἔκτοτε στιγμὰς λαμπρὰς ἀνόδου, ἀλλὰ καὶ θλιβερὰς ὀπισθοδρομήσεως. Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἀπεδόθη εἰς ὑπερόχους ἐθνικοὺς καὶ κοινωνικοὺς ἀγῶνας. Ἀλλ' ἡ σημερινὴ πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς χώρας κάθε ἄλλο παρὰ δίδει εἰς τὰς λαϊκὰς τάξεις τὸ αἴσθημα ὅτι δικαιώνει τὰς τόσας θυσίας των.

Τὸ βάρος τοῦ παρελθόντος

Βεβαίως φέρομεν καὶ θὰ φέρωμεν ἐπ' ἀρκετὸν τὸ βάρος τοῦ ἀπωτέρου καὶ τοῦ προσφάτου παρελθόντος. Εἰς τὸ παρελθὸν ἡ ἡγέτις οἰκονομικὴ τάξις, παρ' ὅλας τὰς προόδους ποὺ ἐπετελέσθησαν ἐν Ἑλλάδι, δὲν κατώρθωσε νὰ θέσῃ ἐδραίας βάσεις περαιτέρω ἐπαρκοῦς ἀναπτύξεως. Ἀντιθέτως ἀπέδειξε μίαν τάσιν πρὸς παρασιτισμὸν καταστρεπτικὴν διὰ τὴν οἰκονομικὴν πρόοδον. Οἱ ἀπελευθερωτικοὶ πόλεμοι τῆς χώρας, αἱ κρατικαὶ ἀνάγκαι, αἱ τοκογλυφικαὶ ἀξιώσεις τῶν ξένων δανειστῶν καὶ ὁ ἀντίκτυπος τῶν διεθνῶν κρίσεων ὑπῆρξαν ἐπίσης παράγοντες δυσμενεῖς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας μας.

Ἐκ παραλλήλου ὁ Διχασμὸς καὶ τὰ ἀναπτυχθέντα πάθη ἐκλόνισαν τὴν κοινοβουλευτικὴν παράδοσιν, ποὺ ἠγωνίσθησαν νὰ θεμελιώσουν πολιτικοὶ ἄνδρες ὡς ὁ Χαρίλαος Τρικούπης καὶ ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος.

Τὸ πρόσφατον παρελθὸν προσέθεσε λόγους καθυστερήσεως εἰς τὴν πρόοδον τῆς χώρας. Ἡ Δικτατορία τῆς 4ης Αὐγούστου, ἡ ξένη Κατοχή, ποὺ συνεσώρευσε οἰκονομικὰ ἐρείπια καὶ ἀνθρωπίνην ἀπόγνωσιν, τὸ Δεκεμβριανὸν κίνημα, ἡ ἀνταρσία ἐβύθισαν τὴν χώραν εἰς οἰκονομικὰς δυσχερείας καὶ πολιτικὴν ἀνωμαλίαν.

Ἡ ἑλληνικὴ Δεξιὰ

Εἰς πάντα ταῦτα πρέπει νὰ προστεθῇ ἕνας ἄλλος οὐσιωδέστατος παράγων τῆς σημερινῆς μας καθυστερήσεως. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἀπὸ τῆς Ἀπελευθερώσεως μέχρι σήμερον μὲ ἐλαχίστας διακοπὰς τὰ κλειδιὰ τῆς ἐξουσίας καὶ τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς κατέχει ἡ Ἑλληνικὴ δεξιὰ καὶ οἱ προστατευόμενοί της. Αὐτὸς ὁ κόσμος ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς ἀδιαλλάκτου «ἐθνικοφροσύνη», ἐξεμεταλλεύθη τὴν ἐθνικὴν περιπέτειαν. Ὑπηρέτησε τὰ συμφέροντα τῶν Ὀλίγων εἰς βάρος ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους. Συνέτεινε εἰς τὴν ἀνωμαλίαν μὲ τὰς γνωστὰς μεθόδους ποὺ ἐχρησιμοποίησε καὶ τὴν περιφρόνησιν τῶν λαϊκῶν ἀναγκῶν ποὺ ἐπέδειξε.

Ἐστάθη ἀνίκανος νὰ ἀξιοποιήσῃ τὴν ξένην βοήθειαν διότι ἤθελε νὰ ἱκανοποιήσῃ τοὺς «ἡμετέρους». Μὲ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἀπιθάνου ἐμπειρισμοῦ τῶν ξένων ἀποστολῶν ἐξεπόνησε ἐντυπωσιακὰ προγράμματα ἀνασυγκροτήσεως ποὺ ἔμειναν ὡς μνημεῖα προχειρολογίας. Καὶ ὑπεστήριξε διαδοχικῶς ἀλληλοσυγκρουομένας ἀπόψεις ποὺ παρέλυσαν κάθε ἐλπίδα σταθερᾶς καὶ συνεποῦς οἰκονομικῆς πολιτικῆς.

Ὁ τελευταῖος καὶ χείριστος καρπὸς τῆς πολιτικῆς τῆς Δεξιᾶς ὑπῆρξεν ὁ «μεσσιανισμὸς» τοῦ Ἑλληνικοῦ Συναγερμοῦ. Ἡ Δεξιὰ κατώρθωσε νὰ ὑψώσῃ τὴν αἴγλην τοῦ Στρατάρχου εἰς τὴν θέσιν θυματοποιοῦ δυνάμεως ἱκανῆς νὰ φέρῃ εὐημερίαν διὰ τῆς χρηστῆς καὶ μεγαλοφυοῦς διοικήσεως τῆς Χώρας.

Ἐπὶ τρία σχεδὸν ἔτη ἀπὸ τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1952 ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ὑφίσταται τὴν μεγίστην διάψευσιν ἐλπίδων ποὺ ὑπέστη ποτὲ λαὸς ἀπὸ οἱονδήποτε κόμμα. Τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους διετήρησε εἰς ἀναστάτωσιν καὶ τρόμον ὁ ἐπαίσχυντος ν. 2500. Οἱ ἐργάται ἐστερήθησαν ὅλων τῶν φιλεργατικῶν νόμων. Ὅλοι οἱ μισθωτοί, ἐργάται ἢ ὑπάλληλοι, ἔφθασαν εἰς τὸ ἔσχατον ὅριον ἐνδείας. Οἱ ἀγρόται ἐφιλοδωρήθησαν μὲ ἓν «ἔτος» συναγερμικῆς εὐεργεσίας ποὺ διαρκεῖ ἐπὶ τρία ἔτη καὶ τοὺς περιήγαγε εἰς ἐξουθένωσιν. Ὅλαι αἱ ἐπαγγελματικαὶ τάξεις ἀσφυκτιοῦν. Αἱ τελευταῖαι φορολογίαι ἀπέδειξαν πλήρως ὅτι ὁ Συναγερμὸς εἶναι ἀδιάλλακτος ἐχθρὸς τῶν πτωχοτέρων καὶ τῶν μεσαίων τάξεων καὶ ἀπετελείωσαν τὸ ἔργον τῆς οἰκονομικῆς συντριβῆς τοῦ Λαοῦ.

Αὐτὴ τὴν κατάστασιν συνώδευσε, ἀντὶ τῆς χρηστῆς διοικήσεως ὁ πλέον θρασὺς κομματισμὸς ποὺ ἔφθασε ἀκόμη καὶ μέχρι τῶν Ἐνόπλων δυνάμεων τῆς χώρας. Μία ἀτμόσφαιρα διώξεων καὶ φοβίας ἐκαλλιεργήθη ἐντόνως. Εἰς ταῦτα προσετέθησαν αἱ ἀνησυχίαι ἐκ τῶν δικτατορικῶν τάσεων τῶν παραστρατιωτικῶν ὀργανώσεων ποὺ ἐξέθρεψεν ὁ Συναγερμός. Εἰς τὸ διεθνές, τέλος πεδίον, ἐνῶ ὁ Συναγερμὸς ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν μὲ τὴν δήλωσιν ὅτι θ' ἀναστηλώσῃ τὸ διεθνὲς κῦρος τῆς χώρας δὲν ἔκαμε παρὰ νὰ δικαιηρύξῃ τὴν πολιτικὴν τοῦ «χοροῦ τοῦ Ζαλόγγου» ποὺ συνίσταται οὐσιαστικῶς εἰς παραίτησιν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ κάθε Ἐξωτερικὴν Πολιτικὴν καὶ ἀπὸ κάθε διεκδίκησιν τῆς θέσεώς του ὡς ἀνεξαρτήτου ἔθνους ποὺ θέλει νὰ ζήσῃ.

Πίστις εἰς τὴν Ἑλλάδα

Ἔτσι ἐφθάσαμε εἰς τὸ σημερινὸν σημεῖον οἰκονομικῆς ἀπογνώσεως, πολιτικῆς καταπιέσεως καὶ μειώσεως τῆς ἐθνικῆς ὑπερηφανείας.

Αὐτὴ ἡ γενικὴ κατάστασις ἐκτρέφει τὴν ἀπογοήτευσιν. Ἔχομεν δυστυχῶς ἐπανέλθει εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ 1897, ὅταν ἡ «ψυροκώσταινα» δὲν ἐθεωρεῖτο οὔτε ἱκανὴ νὰ γίνῃ ἀληθινὸν κράτος, οὔτε νὰ θρέψῃ τὸν πληθυσμόν της, ἀλλὰ κατάλληλη μόνον διὰ νὰ ἐπαιτῇ ἀπὸ τοὺς ξένους καὶ νὰ φυτοζωῇ. Ὁ λαός, ποὺ κατέχεται ἀπὸ θέλησιν νὰ ἐργασθῇ καὶ νὰ δημιουργήσῃ, ποὺ εἶναι ὑπερήφανος καὶ θέλει νὰ εἶναι ὑπερήφανος διὰ τὴν χώραν του, ὠθεῖται εἰς μαρασμόν. Ἕνας ἀρρωστημένος ρωμαντισμὸς καλλιεργεῖται. Ὅλοι κυτάζουν τί γίνεται ΑΛΛΟΥ, προσέχουν μὲ φθόνον τὰς ἐντόνους προσπαθείας ἄλλων Ἐθνῶν. Καὶ ἡ μετανάστευσις μεταβάλλεται εἰς ἰδανικόν.

Ἐναντίον αὐτῆς τῆς καταστάσεως τοῦ ἠθικοῦ μαρασμοῦ τοῦ Ἔθνους ἡ Φιλελευθέρα Δημοκρατικὴ Ἕνωσις ἔρχεται νὰ διακηρύξῃ τὴν ΠΙΣΤΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ. Ὅποιος δὲν ἀρκεῖται νὰ κραυγάζῃ ὅτι διώκει εἰλικρινῶς τὴν πρόοδον τοῦ Ἔθνους, πείθεται ὅτι ἡ χώρα μας μπορεῖ νὰ ἐπιδιώσῃ καὶ νὰ προκόψῃ οἰκονομικῶς καὶ πολιτικῶς. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀρκετὸν πλοῦτον, ποὺ δύναται νὰ ἀξιοποιηθῇ καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν βαθμιαίαν ἀλλὰ συνεχῆ καὶ ἐβεβαίαν βελτίωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Λαοῦ. Ἐξ ἄλλου ἡ Ἑλλὰς ἔχει καὶ παράδοσιν καὶ ἱστορίαν δημοκρατικήν. Δυνεῖται ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον ἀπὸ λαϊκὴν θέλησιν νὰ θεμελιωθῇ πλήρης Δημοκρατία εἰς τὴν χώραν μας.

Ἐπάνω εἰς αὐτὰς τὰς δύο βάσεις θὰ στηριχθῇ σήμερα ὁ ἀγὼν ὄχι μόνον διὰ ν' ἀπαλλαγῇ ὁ τόπος ἀπὸ τὸν Συναγερμὸν ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς δρόμον οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς ἀναδημιουργίας. Νὰ δημιουργηθοῦν αἱ προϋποθέσεις διὰ νὰ μπορέσουν οἱ Ἕλληνες νὰ ζήσουν εὐτυχισμένοι εἰς τὴν πατρίδα τους.

Ἡ Ἱστορικὴ στιγμὴ

Ἡ Φιλελευθέρα Δημοκρατικὴ Ἕνωσις θεωρεῖ ἑαυτὴν εὐτυχῆ διότι ἐμφανίζεται εἰς στιγμὴν καθ' ἣν αἱ ἐλπίδες παγιώσεως τῆς εἰρήνης ηὐξήθησαν εἰς μέγιστον βαθμόν. Ἡ προοπτικὴ ἑνὸς νέου πολέμου δυναμένου, λόγῳ τῶν θερμοπυρηνικῶν ὅπλων, νὰ ὁδηγήσῃ εἰς ὁλοκληρωτικὴν καταστροφήν, ἐπέφερε τὸ ἀναμενόμενον ἀποτέλεσμα. Ἤδη καταβάλλεται πανταχόθεν ἐλπιδοφόρος προσπάθεια εἰρηνικῆς διευθετήσεως τῶν διαφορῶν.

Ἐξ ἄλλου καὶ τὰ τελευταῖα ἴχνη ἐσωτερικῆς ἀνωμαλίας ἔχουν ἀπὸ καιροῦ ἐξαφανισθῇ. Ὄχι μόνον ἡ ἀνταρσία ἔχει λήξει πρὸ ἐτῶν, ἀλλ' ἡ ἐκτοτε δημιουργηθεῖσα κατάστασις εἰς τὰ Βαλκάνια κατέστησεν ἀδύνατον τὴν ἐπανάληψιν παρομοίου πειράματος εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος. Ἡ προσπάθεια περαιτέρω ἐκμεταλλεύσεώς του ὑπὸ τῆς Δεξιᾶς εἶναι πλέον ἐξω τόπου καὶ χρόνου.

Ἀλλὰ καὶ τὰ ψυχολογικὰ βάθρα τῆς ἀνωμαλίας ἐξαφανίζονται. Αἱ εὑρεῖαι λαϊκαὶ μᾶζαι ποὺ παρέσυρε ἡ Δεξιὰ ἔπαυσαν νὰ εἶναι εὔκολος λεία δι' αὐτήν. Ἀρνοῦνται πλέον νὰ παρέχουν τὴν ἐθνικήν εὐαισθησίαν ὡς βάθρον διὰ τὸν πλουτισμὸν τῶν ὀλίγων εἰς βάρος τοῦ Λαοῦ. Παραλλήλως τὰ λαϊκὰ στρώματα ποὺ ἐπηρεάζοντο ἀπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ΚΚΕ εἶδαν ὅτι, ἀπὸ ἐνόπλου ἀγῶνος εἰς ἔνοπλον ἀγῶνα, ὡδηγήθησαν εἰς τὴν καταστροφήν. Καὶ ἀναζητοῦν τὴν δημοκρατικὴν ἐκείνην διέξοδον ποὺ θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς ὅλους νὰ δυνηθοῦν νὰ ἐργασθοῦν καὶ νὰ ζήσουν ἐν εἰρήνῃ, μὲ τὰς ἐγγυήσεις προσωπικῆς ἀσφαλείας ποὺ μόνον ἡ Δημοκρατία παρέχει.

Τέλος ἡ ἐμπειρία τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Συναγερμοῦ εἶχε τοῦτο τὸ ἀγαθὸν ἀποτέλεσμα, ὅτι προστατεύει τὸν Λαὸν ἀπὸ κάθε προσπάθειαν τῆς Δεξιᾶς νὰ ὁποδυθῇ πάλιν τὸν «σωτῆρα». Καὶ τὸν ἐθεράπευσε ἀπὸ κάθε τάσιν ν' ἀναμένῃ καὶ νὰ χειροκροτῇ οἱονδήποτε θαυματοποιόν. Ὁ Λαὸς μπορεῖ ν' ἀντιληφθῇ τώρα ὅτι ἡ ὑπόθεσις τῆς Προόδου τῆς Χώρας δὲν ἀποτελεῖ ἔργον ἑνὸς δημαγωγοῦ ἢ ὀλίγου χρόνου, ἀλλ' ἔργον μακρᾶς πνοῆς πρὸς τὸ τέρμα τοῦ ὁποίου θὰ βαδίσωμε μὲ σταθερὰ βήματα, ἐφ' ὅσον τεθοῦν θεμέλια ἰσχυρὰ καὶ ὑπάρξῃ ἕνα ρεαλιστικὸν πρόγραμμα, ἐφαρμοζόμενον συστηματικά.

Ἔτσι ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ γίνῃ μία ριζικὴ στροφὴ εἰς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἑλληνικῆς πολιτικῆς καὶ νὰ τεθοῦν αἱ βάσεις μιᾶς Ἐθνικῆς Λαϊκῆς Πολιτικῆς. Αὐτῆς τῆς πολιτικῆς δίδομεν κατωτέρω τὰς γενικὰς γραμμὰς ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ στηριχθῇ τὸ λεπτομερὲς πρόγραμμα τῆς ΦΔΕ.

Α. ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Κάθε Ἕλλην κάμνει σήμερον τὴν θλιβερὰν διαπίστωσιν, ὅτι ὁ Συναγερμός, ὄχι μόνον δὲν προσέθεσε τίποτε εἰς τὸ γόητρον τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ δὲν ἐστάθη κἂν ἱκανὸς νὰ διατηρῇ τὴν διεθνῆ θέσιν τῆς χώρας μας εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον τὴν παρέλαβε. Διότι καὶ συμβάσεις μειωτικὰς διὰ τὴν ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν ὑπέγραψε καὶ βάρη ἐξοντωτικὰ διὰ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἀνεδέχθη καὶ τὴν πρωτοβουλίαν εἰς τὸν βαλκανικὸν τομέα ἀφῆκε νὰ ἐκφύγῃ τῶν χειρῶν του. Τὴν δὲ μεγάλην ὑπόθεσιν τοῦ γένους, τὴν ὑπόθεσιν τῆς Κύπρου, δὲν κατώρθωσε νὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ποθητὴν καὶ δικαίαν λύσιν.

Ὁ Συναγερμὸς ἔκαμε κατ' οὐσίαν ὅ,τι ἦτο δυνατὸν διὰ νὰ τραυματίσῃ τὸ μὲ τόσας θυσίας ἀποκτηθὲν κῦρος τῆς Ἑλλάδος καὶ δὲν προσέφερεν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴν ἐγκληματικὴν προοπτικὴν ἑνὸς νέου «χοροῦ τοῦ Ζαλόγγου».

Τὸ πάθος αὐτὸ τοῦ ὁλοκαυτώματος δὲν ἔχει καμμίαν θέσιν εἰς τὴν ψυχὴν ἑνὸς λαοῦ ποὺ ἔχει βλῆν τὴν ζωτικότητα, τὴν ἠθικὴν δύναμιν καὶ τὰς ἄλλας προϋποθέσεις διὰ νὰ ὑπερασπισθῇ ἀποτελεσματικὰ τὰ δίκαιά του καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν θέσιν ποὺ τοῦ ἀνήκει εἰς τὴν διεθνῆ κοινωνίαν. Ἐπάνω εἰς αὐτὴν τὴν ἀντίληψιν θὰ στηριχθῇ ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς ΦΔΕ. Τὴν πολιτικὴν αὐτὴν καθορίζουν αἱ συμβατικαὶ ὑποχρεώσεις μας ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος, ἀλλὰ καὶ τὰ ζωτικὰ συμφέροντα καὶ τὰ ἰδανικὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀπὸ τὸ ἄλλο. Ἡ ἔννοια τοῦ ἀβούλου ἑτεροκινήτου παράγοντος εἶναι ἀσυμβίβαστος μὲ τὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἕλληνος, μὲ τὰς παραδόσεις του καὶ μὲ τὴν ἐθνικήν του ἀξιοπρέπειαν.

Εἰρήνη — Ἀνεξαρτησία — Ἀσφάλεια

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶναι κατ' ἐξοχὴν εἰρηνικός. Ἡ ἱστορία τῶν νεωνχρόνων μαρτυρεῖ ὅτι ὅλοι οἱ ἀγῶνες εἰς τοὺς ὁποίους ἀπεδόθη ἦσαν ἀγῶνες ἀμυντικοὶ ἢ ἀγῶνες ἀπελευθερωτικοί. Ἀντίθετος πρὸς κάθε ἰμπεριαλισμὸν ἀποβλέπει μὲ συμπάθειαν πρὸς τὰς ἀντιαποικιακὰς χώρας. Εἰς τὴν εἰρήνην ὅμως βλέπει, ὅπως κάθε πολιτισμένος λαός, τὴν ἀναγκαίαν προϋπόθεσιν τῆς προόδου καὶ τῆς εὐημερίας του. Διὰ τοῦτο κάθε εἰλικρινὴς καὶ ἔντιμος προσπάθεια κατοχυρώσεως τῆς εἰρήνης δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἔχῃ εὐμενῆ ἀπήχησιν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν.

Ἀλλὰ εἰρήνη χωρὶς τὸ ἀνεκτίμητον δῶρον τῆς ἐλευθερίας, τόσον τῆς ἐσωτερικῆς ὅσον καὶ τῆς ἐξωτερικῆς, δὲν εἶναι νοητὴ δι' ἕνα λαόν, ὁ ὁποῖος ἀπὸ αἰῶνων ἔχει προτάξει τὴν ἐλευθερίαν ὅλων τῶν ἄλλων ἰδανικῶν. Ἡ προάσπισις τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τῆς πλήρους ἀνεξαρτησίας του εἰς τὴν διεθνῆ, Κοινωνίαν ἀποτελεῖ γραμμὴν τῆς πολιτι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 3ην ΣΕΛΙΔΑ

ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΗΣ "ΗΜΕΡΑΣ,,

Διατί ἐτάχθην εἰς τὴν Φιλελευθέραν Δημοκρατικὴν Ἕνωσιν

Τοῦ τ. ὑπουργοῦ κ. ΑΝΑΣΤ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἔγραφον ἄλλοτε, ἐπικειμένης τῆς ἀναμίξεώς μου εἰς τὴν ἐνεργὸν πολιτικὴν τῆς Χώρας, ὅτι ὁ ζητῶν τὴν ἐντολὴν διὰ τὴν εἰς τὰ κοινὰ ἀνάμιξίν του, γενικῶς, ὀφείλει νὰ ἐκθέτῃ τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ζητεῖ ταύτην. Μετὰ δὲ τὴν παραχώρησιν τῆς ἐντολῆς, νὰ λογοδοτῇ πρὸς τοὺς δώσαντας ταύτην διὰ τὴν παρ' αὐτοῦ διαχείρισίν της. Πολὺ περισσότερον ἐπιβάλλονται αἱ ὑποχρεώσεις αὗται εἰς τοὺς ζητοῦντας τὴν ἐντολὴν τῆς ἐκπροσωπήσεως τοῦ λαοῦ εἰς τὴν ὑπερτάτην Ἀρχήν, τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα τῆς Χώρας.

Τὴν ἀρχὴν ταύτην, δὲν δύναται νὰ μοῦ ἀμφισβητηθῇ καλοπίστως, νομίζω, ὅτι ἐτήρησα εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανίσεώς μου εἰς τὴν πολιτικὴν ζωήν, διότι εὐθαρσῶς διετύπωσα πάντοτε τὰς ἀντιλήψεις μου, ὑπέδειξα τὰ κατὰ τὴν κρίσιν μου ἐπιβαλλόμενα ἑκάστοτε μέτρα καὶ οὐδέποτε ἀπέφυγα τὸν ἐλεύθερον, ἀλλὰ καὶ μετὰ παρρησίας ἔλεγχον τῶν πράξεών μου.

Δὲν κρίνω σκόπιμον νὰ ἀναδράμω εἰς τὸ παρελθὸν διὰ νὰ τονίσω καὶ πάλιν τοὺς πατριωτικοὺς καθαρῶς λόγους, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸ 1950, μὲ ἔφεραν εἰς τὴν ἀντίθετον πρὸς τὴν παλαιὰν τοιαύτην τῆς οἰκογενείας παράταξιν τοῦ ἐνιαίου τότε Λαϊκοῦ Κόμματος. Ἔχω, ἄλλως τε, πάντοτε ὑπ' ὄψιν μου τὸν μῦθον τῆς στήλης τοῦ ἅλατος Λώτ.

Οἱ αὐτοὶ Ἐθνικοὶ ἐπίσης λόγοι μὲ φέρουν καὶ τώρα εἰς τὴν παράταξιν τῆς ὁποίας αἱ προγραμματικαὶ ἀρχαὶ ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς ἀντιλήψεις μου περὶ τῆς πραγματικῆς μορφῆς τοῦ Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος.

Διότι, Δημοκρατία πραγμα-

ἢ πλειοψηφία κυβερνᾷ καὶ ἡ μειοψηφία ἐλέγχει, ἀλλὰ κυρίως καὶ πρωτίστως ὅταν ἑκατέρα τῶν παρατάξεων τούτων ἀπαρτίζεται ἐν τῇ ἐν γένει διοικήσει της ἀπὸ πρόσωπα ἐκλεγόμενα κατὰ δημοκρατικὸν τρόπον. Τοιοῦτος δὲ ἀναμφισβητήτως εἶναι ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον καθορίζουν αἱ δημοσιευθεῖσαι ἀρχαὶ τῆς Φιλελευθέρας Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως.

Οὕτω καὶ μόνον, διὰ τῆς τοιαύτης συγκροτήσεως μὲ τὴν θέλησιν ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ ἔχουν γνώμην ἐπὶ τῆς συγκροτήσεως καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς παρατάξεως, δύναται νὰ προκύψῃ σταθερὰ καὶ ἐγγυωμένη τὴν ὁμαλὴν διαδοχὴν τῆς παρούσης Κυβερνήσεως κατάστασις.

Συγκροτουμένη κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ἰδεωδῶς δημοκρατικόν, ἡ Φιλελευθέρα Δημοκρατικὴ Ἕνωσις ὀφείλει νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὸν Λαὸν σαφῶς καὶ μετὰ μελέτην τῶν πραγμάτων τὰς ἀρχὰς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ζητεῖ τὴν ἐντολήν του.

Τὸ λεγόμενον παρὰ πολλῶν ὅτι ἡ δημιουργία τοιούτων παρατάξεων εἶναι ἀδύνατος εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου μόνον καθαρῶς προσωπικὰ κόμματα δύνανται νὰ ζήσουν προσβάλλει αὐτὴν ταύτην τὴν ἱστορίαν μας κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλλὰς ὑπῆρξεν ὁ Ποιοδρομος τοῦ Πολιτισμοῦ. Ὅταν κατὰ τὸν σοφὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ Γκαῖτε, «ὅ,τι εἶναι ὁ νεῦς καὶ ἡ καρδία διὰ τὸν ἄνθρωπον, ὑπῆρξεν ἡ Ἑλλὰς διὰ τὴν ἀνθρωπότητα» δὲν ἐπιτρέπεται, νομίζω, νὰ θεωρῆται οὐτοπία ἡ μὴ συγκρότησις τῶν Πολιτικῶν παρατάξεων κατὰ τὰ εἰς ἄλλα Κράτη πραγματικῆς Δημοκρατίας ἰσχύοντα.

ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΥΣΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΟΣΧΑΝ

Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΦΘΑΣΕ ΕΙΣ ΤΟ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ

Θ' ἀποκατασταθοῦν πλήρως αἱ σχέσεις τῆς Γιουγκοσλαβίας μὲ ὅλας τὰς χώρας τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης

ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΕΠΕΣΤΡΕΨΑΝ ΕΚ ΡΩΣΣΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Μεταδίδεται ἐκ Βουκουρεστίου ὅτι οἱ Σοβιετικοὶ ἡγέται προερχόμενοι ἐκ Σόφιας ἔφθασαν ἐκεῖ χθές. Ἡ ρουμανικὴ κυβέρνησις τοὺς ἐπεφύλαξεν ἐπισημοτάτην ὑποδοχήν.

Αἱ ρουμανικαὶ ἐφημερίδες σχολιάζουσαι τὰς συνομιλίας τοῦ Βελιγραδίου, τονίζουν ὅτι αὗται θὰ ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν διευθέτησιν τῶν σχέσεων τῆς Γιουγκοσλαβίας μὲ τὰς λοιπὰς χώρας τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης.

Εἰς παρόμοια σχόλια προέβησαν οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ ΚΚ τῆς Ἀλβανίας.

ΒΙΕΝΝΗ. Ἐπέστρεψαν χθὲς μετὰ ὑπερδεκαετῆ αἰχμαλωσίαν εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν, 250 Αὐστριακοὶ αἰχμάλωτοι πολέμου. Εἰς τούτους ἐπεφυλάχθη ἐνθουσιώδης ὑποδοχή, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστη καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ράαμπ.

Οἱ 250 αἰχμάλωτοι ἀποτελοῦν ὁμάδα ἐκ τῶν 6.000 Αὐστριακῶν αἰχμαλώτων τοὺς ὁποίους ὑπεσχέθη ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις νὰ ἀπελευθερώσῃ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Μεταδίδεται ἐκ Βόννης ὅτι συνήφθη μεταξὺ Δυτικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Γερμανίας συμφωνία διὰ τὴν μείωσιν τῶν διοδίων διὰ τὴν κυκλοφορίαν ἀγαθῶν καὶ ὀχημάτων μεταξὺ Ἀνατολικοῦ Βερολίνου καὶ Δυτικῆς Γερμανίας.

ΠΑΡΙΣΙ. Σχολιαστὴς τοῦ ραδιοσταθμοῦ τοῦ Βελιγραδίου ἀνέφερεν, ὅτι ἡ διαίρεσις τοῦ κόσμου εἰς συγκροτήματα αὐξάνει τὸν κίνδυνον πολέμου.

«Ἡ σοβιετερότης—εἶπε—δὲν ἀποτελεῖ ἄμυναν. Ἡ μόνη σταθερὰ βάσις διὰ τὴν εἰρήνην εἶναι ἡ εἰρηνικὴ καὶ ἐνεργὸς συνύπαρξις καὶ αὐτὴ — ἐδήλωσεν ὁ Γιουγκοσλάβος σχολιαστὴς — ἀποτελεῖ τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τοῦ ἀνακοινωθέντος τοῦ Βελιγραδίου».

Η ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ Θ' ΑΣΧΟΛΗΘΗ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ ΜΕ ΤΟ ΠΙΣΤΟΔΟΤΙΚΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ ὑπουργὸς Συντονισμοῦ κ. Παπαληγούρας εἶχε χθὲς συνεργασίαν μὲ τὸν κ. Ζολώταν ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς πιστοδοτήσεως τῆς οἰκονομίας.

Ὡς ἐδήλωσεν ὁ κ. Παπαληγούρας ἡ Νομισματικὴ ἐ